

ved at gennemgaae en svær Skole; men den har ogsaa sine Skyggesider, der ere fødte med den, og, naar man vil studere dem, saa skal man gaae til Nordamerika. Her har den Omstændighed, at communale Bestillinger og Statens Embeder i stort Omfang og i stedse stigende Progression gjøres til Gjenstand for Forretning, medført en Tilstand, som for mig indeholder et væsentligt Argument til at gjøre, hvad der staaer i min Magt, for at holde ethvert Spørgsmaal om Bederlag, der meget let voxer ud til gjensidige Concessioner, til at den ene Haand vasker den anden, til ligefremme Bestikkelser osv., horte fra de communale Love, og Enhver, hvem det communale Livs Udvikling i en reen og hæderlig Aand ligger paa Hjerte, vil jeg anbefale at hævde dette ved enhver Leilighed og ogsaa ved denne.

J. C. Jacobsen: Jeg maa bede undskyldte, at jeg atter har forlangt Ordet, men der var et Punkt, som jeg glemte før at berøre. — Jeg troer ikke, at det var nogen helbig Bet, som den ærede Minister anviste Communerne, naar han sagde, at Byraadet eller Magistraten jo kunde affledige Ræmmeren, naar han blev valgt til at være Medlem af Byraadet. Jeg troer, at det vilde være noget af det Allerhelbigste, der kunde skee, naar man vilde gjøre det, der er et Principspørgsmaal, til et personligt Spørgsmaal, hvad det i saa Fald i Virkeligheden vil blive. Naar man kender det Mindste til Forholdene hos os i de større og mindre Byer, saa vil man vide, at det af en stor Deel af Vælgerne vilde blive betragtet som en Synd mod den Paagjældende, maaskee som en Krænkelse, naar han blev afflediget, fordi han var bleven valgt ved deres Tillid, og at de vilde føle sig i høi Grad ofordrede til at give ham al fornøden Opriisning ved at vælge ham igjen, hvis han, for at undgaae Affledigelsen, ikke modtog Valget til Byraadet. Det Slags Conflicter troer jeg, at man paa enhver Maade skal søge at holde borte fra det communale Liv. Jeg maa derfor endnu mere fraraade at gaae ind paa den ærede Ministers Forslag, forsaavidt han har tænkt sig, at Følgen deraf skulde kunne blive den, som han før nævnte.

Indenrigsministeren: Jeg kan ikke Andet end takke den ærede 4de Landsthingsmand for Rjøbenhavn (Lehmann) for det Bidrag, som han har givet til Behøvsningen af dette Spørgsmaal. Det forekommer mig nemlig ganske klart, at han nødvendigviis maa stemme imod Udvalgets Forslag, dersom han vil stemme overensstemmende med sine egne Udtalelser. Han fremhævede jo — og det vistnok med fuld Føie —, at det er aldeles utilstedeligt, at Communalbestyrelserne overdrage de lønneede Poster til sig selv; men det er jo nu ganske klart, at Udvalgets Forslag ingenlunde udelukker dette. Det siger kun, at de Bestillingsmænd, som tillige ere regnskabsførende, ere udelukkede fra at have Sæde i Byraadet. Forsaavidt altsaa Byraadets Medlemmer lønne sig selv, uden at blive regnskabsførende, vil Udvalgets Forslag ikke kunne udelukke dem fra at have Sæde i Byraadet. Dette vil derimod mit Forslag gjøre, idet det paa dette Punkt er mere omfattende end Udvalgets; det siger nemlig ligefrem, at Enhver, som modtager en lønnet Bestilling af Communen, skal udtræde af Byraadet. Men dersom han saa ikke bestomindre bliver gjenvalgt af Byens Beboere, saa seer jeg ikke, hvad der skulde være til Hinder for, at han atter indtog sit Sæde i Byraadet. — Det ærede kongevalgte Medlem (J. C. Jacobsen) udtalte, at han ikke var saa nøie kjendt med Amtscommunernes Forhold, at han kunde have nogen Mening om, hvorvidt der kunde være Anledning til der at gjøre den samme Bestemmelse gjældende, som er foreslaaet af Udvalget. Dette Ukjendskab med Amtscommunernes Forhold kan derimod det ærede 4de Medlem for 1ste Rreds (Lehmann) ikke paasthyde sig, thi han maa meget vel vide, at der foruden Amtsveibetjenten er mangfoldige andre Bestillingsmænd i Amtene, som ere lønneede. — Det er blevet bemærket, at man, naar man først var bleven opmærksom paa Nødvendigheden af en Bestemmelse, saa ikke maatte lade sig afholde fra at indføre den i en ny Lov af Hensyn til, at man ikke havde indsat den i andre lignende Love, idet man tidligere ved deres Behandling havde overset dette Punkt. Men det skulde dog være ganske mærkværdigt, om man først nu i 1868 skulde